

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudce JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **O. T.**, zastoupen Mgr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, 160 00 Praha, proti žalovanému: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort**, se sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2017, č. j. KRPA-329787-23/ČJ-2017-000022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2018, č. j. 2 A 113/2017 - 52,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi Mgr. Ing. Jakubu Backovi, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti v částce **4 114 Kč**, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce byl rozhodnutím žalovaného č. j. KRPA-329787-23/ČJ-2017-000022 ze dne 12. 9. 2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), zajištěn za účelem správního vyhoštění dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce dne 29. 9. 2017 žalobu u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Usnesením ze dne 16. 11. 2017, č. j. 2 A 113/2017 – 29, městský soud řízení o žalobě zastavil dle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Dne 8. 11. 2017 mu totiž žalovaný sdělil, že dne 27. 10. 2017 bylo zajištění žalobce ukončeno v souvislosti s výkonem rozhodnutí o správním vyhoštění, které bylo realizováno.

[3] Rozsudkem ze dne 17. 1. 2018, č. j. 6 Azs 381/2017 – 14, Nejvyšší správní soud usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť rozhodnutím o zajištění je zasaženo do základních práv cizince, a nelze mu proto odepřít soudní ochranu - právo na soudní přezkum není omezeno pouze na dobu, po kterou trvá zajištění. Ustanovení § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců je v rozporu s právem Evropské unie, a městský soud jej nemá aplikovat.

[4] Následně městský soud žalobu věcně projednal a rozsudkem ze dne 13. 3. 2018, č. j. 2 A 113/2017 – 52 (dále jen „napadený rozsudek“), ji zamítl.

[5] Rozsudek městského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, kterou opírá o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., a navrhuje zdejšímu soudu, aby napadený rozsudek zrušil. K věcnému projednání kasační stížnosti nicméně Nejvyšší správní soud nepřistoupil, neboť zjistil, že jsou splněny podmínky pro zastavení řízení o kasační stížnosti.

[6] Jak bylo shora uvedeno, stěžovatel byl ze zajištění propuštěn již před rozhodnutím městského soudu. Tomu odpovídá i obsah správního spisu, který obsahuje příkaz ze dne 24. 10. 2017 k propuštění stěžovatele ze zařízení pro zajištění cizinců ke dni 27. 10. 2017, kdy bylo realizováno vyhoštění stěžovatele.

[7] Podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném od 15. 8. 2017 *[v] případě, že je zajištění cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění cizince policie neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.*

[8] Nejvyšší správní soud připomíná, že ve svém usnesení ze dne 25. 9. 2017, č. j. 3 Azs 243/2017 – 24, dospěl k závěru, že pokud krajský soud (zde městský) o žalobě proti rozhodnutí o zajištění meritorně rozhodl a Nejvyšší správní soud následně rozhodl o zastavení řízení v důsledku ukončení zajištění, nebyl cizinci přístup k soudu odepřen, neboť „*[n]árok na soudní řízení v další instanci (navíc bezvýjimečný), pak není Ústavou či Listinou nikde formulován a právem na spravedlivý proces ve věcech správního soudnictví ve smyslu čl. 36 odst. 2 Listiny, věty první není pokryt ani nejde o případ podle čl. 2 dodatkového protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod uveřejněných pod č. 209/1992 Sb.*“ (obdobně srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 6 Azs 291/2017 – 31). Aplikace citovaného ustanovení v řízení před Nejvyšším správním soudem poté, co městský soud zajištění stěžovatele věcně posoudil, je proto v souladu s Ústavou, Listinou základních práv a svobod i s mezinárodními smlouvami o lidských právech, jimiž je Česká republika vázána.

[9] Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že byla naplněna hypotéza § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců – zajištění stěžovatele bylo před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ukončeno. Rozhodnutí o zajištění stěžovatele věcně přezkoumal městský soud, byl tedy zároveň naplněn požadavek vyplývající z čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

pokračování

Kasační stížnost je koncipována jako mimořádný opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského (zde městského) soudu ve správním soudnictví. Nejvyššímu správnímu soudu proto nic nebrání rozhodnout v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s. aplikovaným na základě § 120 s. ř. s., ve spojení s § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[10] Nejvyšší správní soud zvažoval, zda není na místě přerušit řízení a vyčkat rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 41/17 (návrh skupiny senátorů na zrušení § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců) či rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce ohledně souladu § 46a odst. 9 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (který obsahuje stejné podmínky pro zastavení řízení jako § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců), s unijním právem, předložené mu Nejvyšším správním soudem v usnesení ze dne 23. 11. 2017, č. j. 10 Azs 252/2017 – 43. Stejně jako ve svých usneseních ze dne 7. 3. 2018, č. j. 3 Azs 361/2017 – 28, a č. j. 6 Azs 416/2017 – 25, či například ze dne 19. 4. 2018, č. j. 7 Azs 81/2018 – 26, však Nejvyšší správní soud dospěl (z výše uvedených důvodů) k závěru, že pochybnosti skupiny senátorů ani desátého senátu o souladu nyní aplikované právní úpravy s ústavním pořádkem či unijním právem nesdílí. V podrobnostech lze potom odkázat na odstavce 17–22 citovaného usnesení č. j. 3 Azs 361/2017 – 28.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[12] Zástupcem stěžovatele byl usnesením městského soudu ze dne 9. 10. 2017, č. j. 2 A 113/2017 – 17, ustanoven Mgr. Ing. Jakub Backa, jehož odměnu a hotové výdaje podle § 35 odst. 9 s. ř. s. hradí stát. Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v podání a doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „advokátní tarif“)], za něž mu náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 7 bod 5 aplikovaný na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 3 400 Kč. Jelikož je ustanovený zástupce registrovaným plátcem DPH, zvýšil soud přiznanou odměnu o částku 714 Kč, která odpovídá 21% sazbě této daně. Částka v celkové výši 4 114 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2018

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu

